

[Kampmann.]

ganske klart at begrænse mulighederne for at finansiere nyt boligbyggeri og eksisterende byggeri ved hjælp af fremmed kapital tilbejbragt via realkreditinstitutterne. Derfor blev løbetiderne for lånene generelt set nedskåret, samtidig med at lånegrænserne blev nedsat. Konsekvenserne skulle så gerne blive et tilsvarende større krav om egenkapital, det vil sige krav om større opsparing. Denne del af realkreditforliget synes også at have virket, al den stund obligationstilgangen har været mindre i 1971 end tidligere. Ganske vist skyldes en del af denne mindre tilgang måske nok faldet i byggeriet, men en del må også skyldes realkreditforliget. At kurserne så ikke er steget tilsvarende, skyldes vel en almindelig manglende tillid til det fornuftige i at spare op i en situation, hvor flere og flere føler, at regeringens økonomiske politik er slået fejl.

Socialdemokratiet har fundet det nødvendigt at reagere meget kraftigt imod Investors forsøg på at bryde realkreditforliget ved at udstede obligationer, hvor der er betalt en stempelafgift, og hvorefter man så udlåner ud over de 40 pct., som er fastlagt i loven, og det er baggrunden for forespørgslen til boligministeren. Umiddelbart kan vi derfor kun være tilfredse med, at boligministeren nu har fremsat lovforslag om ændring af loven om realkreditinstitutter med det formål at forhindre Investors virksomhed, idet man forbyder institutter, der ikke er godkendt den 17. marts i år, at udstede obligationer; og som jeg har tilkendegivet, kan socialdemokratiet støtte ministerens lovforslag.

Jeg går ud fra, at forbuddet specielt gælder Investor og lignende institutioner. Det er ikke boligministeren ubekendt, at LO og kooperationen arbejder på at oprette et kooperationskreditinstitut, og vi håber på en velvillig modtagelse og godkendelse den dag, et sådant institut måtte komme frem fra planerne til godkendelse hos ministeren.

Men socialdemokraternes forespørgsel har naturligvis også en bredere baggrund. Socialdemokraterne var helt klar over, at man gennem realkreditforliget kun havde reguleret en mindre del af markedet for finansiering af fast ejendom. Derfor var det en ufravigelig betingelse, at et kortlægningsarbejde

for den øvrige del af finansieringsmarkedet for fast ejendom snarest blev påbegyndt, og at dette arbejde meget hurtigt blev udmøntet i lovforslag, som på tilsvarende vis forsøgte at regulere den del af kapitalmarkedet for fast ejendom, der ligger uden for realkreditinstitutterne.

Det har været beklageligt at se, at regeringspartierne ikke synes at have haft den samme hast med dette kortlægningsarbejde. Ved tidligere lejligheder har socialdemokraterne rykket for at få udvalgsarbejdet i gang. Så vidt jeg erindrer, tog det mere end 4 måneder, før man overhovedet fik nedsat udvalget, og vi har ikke hørt noget til udvalgets virksomhed endnu. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til endnu en gang meget kraftigt at rykke for at få fuldført udvalgets arbejde, og jeg går ud fra, at denne rykning skal adresseres til økonomiministeren.

Jeg må måske også have lov til i denne forbindelse at minde om de øvrige løfter, vi har fået vedrørende pengemarkedet. Jeg tænker her ikke mindst på en ændring af sparekasselovgivningen, banklovgivningen og aktieselskabslovgivningen, hvor der også på tilsvarende vis er blevet stillet lovforslag i udsigt, uden at vi endnu, trods det at vi er på den forkerte side af 15. marts, har set noget til dem.

Men socialdemokraterne har ikke ligget på den lade side i mellemtiden, hvilket jo ville have været tilfældet, hvis vi alene havde afventet regeringens initiativ. Dels har vi fremsat vores eget pantebrevsforlag, som kan danne udgangspunkt for en regulering af markedet, dels har vi søgt at regulere det mere gråsorte marked ved det gennemførte forslag om en undersøgelse af Boss-sagen, som blev resultatet af et socialdemokratisk initiativ. Lad mig også benytte lejligheden til at rykke regeringen for et resultat af dette kommissionsarbejde.

Socialdemokraterne er naturligvis klar over, at selv om man får en regulering af hele markedet for finansiering af fast ejendom, står dog en betydelig del af kapitalmarkedet tilbage. Ved mange lejligheder har socialdemokraterne efterlyst en samlet kapital- eller kapitalmarkedspolitik hos regeringen. Vi har ikke mærket nogen reaktion. Jeg skal derfor ved denne lejlighed fremlægge